

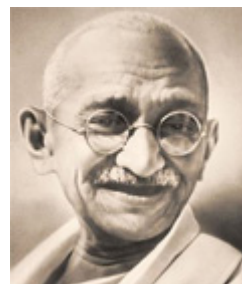
VECKOBLADET

Nr 25 webbform

090904

Vilken roll spelar Mahatma Gandhi i dagens samhälle?

Öppet seminarium med
H.E. Balkrishna Shetty, Indiens ambassadör i Sverige
David Arnold, historieprofessor från Warwick-universitetet i England
Torsdag 10 september kl 19-21
Lokal: SOL-Centrum hörsalen, Helgonabacken 14, Lund
Arrangör: Swedish South Asian Studies Network (SASNET)/Lunds universitet Seminariet hålls på engelska

Kulturtips

KAL Rock ´n Roma!

Balkanmusik med nya rytmer. På Inkonst 8 september. [Läs mer](#)

Stirraren - En kärlekshistoria ur sanna livet.

På Teater Weimar 11-13 september. [Läs mer](#)

Den visa kvinnans väg

Celebrating the feminine soul! Hantverksgården, Järnvägsgatan 51, Limhamn, 12 sep 10–18.

Spegeln - Madame Butterfly av Puccini

Inspelad repris från förra Metropolitansäsongen. På Biograf Spegeln 13 sep kl 15.00. [Läs mer](#)

KVAST - Konsert med Carolinae Damkör, Syntjuntan och Ensemble Ars Nova

På Palladium 12 september kl 19.00 [Läs mer](#)

Esbjörn Hazelius

Finstämd gitarrbaserad vis- och folkmusik. På Inkonst 15 september. [Läs mer](#)

Made in Sweden – de stora känslornas föreställning

Premiär 15 september på Danstationen för ny dansföreställning av koreografen som gjorde uppmärksammade Pudel 2007. [Läs mer](#)

Nordost – Riksteatern

På Lunds Stadsteater 15 september kl 19. [Läs mer](#)

Hela kulturcentralens [program](#)

Utställning
Ola Billgren
Tjugo tidiga grafiska blad

 **Demokratisk
Vänster i Lund**

Kulturnatten kl. 18-23
Magle Lilla Kyrkogata 2

Onödig

Den 1:e september blev man så entledigad från arbete. I början av året informerades alla anställda i koncernen att företaget p.g.a. vikande orderingång skulle dra ner antalet anställda i Lund med cirka 200 tjänster. Detta skulle göras genom att man först skulle erbjuda anställda från 60 år och uppåt att mot ekonomisk kompensation sluta. Därefter skulle resterande tjänster upp till de 200 väljas ut och sägas upp.

Spekulationerna kring hela processen var total och pinsam att uppleva. Begreppet ”arbetskamrat” hade fått sina törnar redan tidigare, nu fanns inget av detta kvar. Yngre var positiva till att de kunde vara kvar och äldre konstaterade att principen om turordning förhandlats bort av facket. Personal började tala om vilka som ”borde” gå.

Själv fick jag ett erbjudande och tackade ja eftersom det sades att tackade man nej kunde man bli uppsagd ändå oavsett att man arbetat drygt 25 år på företaget och hade en tjänst som hade samma belastning som tidigare. Avtalet innebar en ersättning som i stort motsvarar lön fram till ålderspension vid 65 år. Värst drabbade var de som var i åldersgruppen 50-60 och trots lång anställning blev uppsagda. De fick en begränsad ersättning och måste nu söka nytt arbete i en konjunktursvacka. Bland många som slutat finns en naturlig bitterhet.

Utöver att förlora sin anställning med dess sociala innehåll skall många av dem som tvingats ut nu också betala en högre skattesats då den borgerliga regeringens jobbskatteavdrag försvinner. Avdraget som försvinner motsvarar för många en ökad skatt på 10 000 till 18 000 kronor per år! Denna av borgarna inrättade orättvisa är egentligen utanför allt vi tidigare sett.

Motivet sägs vara att stimulera människor att arbeta mer! Men alla de som nu sägs upp mot sin vilja. Hur omoralisk får politiken vara? Eller det att de som arbetat hela sitt liv nu efteråt skall ha en högre skattesats jämfört de som arbetar idag. Det vore kanske inte mer sympatisk men ärligare i det fall borgarna på torgen låtit piska alla dem som inte kunde visa upp en anställning. Nu kommer jobbskatteavdraget att finnas kvar oavsett vilken regering som sitter. ”Arbetskamraterna” ser till plånboken och trivs såklart bra med extra pengar var månad. Detta vet moderaterna som ökar med lite mer pengar till anställda efter nästa val och sossarna har sagt att de accepterar de första stegen i jobbskatteavdraget.

För egen del är jag rädd för att borgarna sitter kvar. De har hittat en statsminister som klätts om så att många snart ser honom som den nye landsfadern. Han talar med eftertänksamhet om ansvar och försiktighet. De som har kvar sina jobb, flertalet, har det också bra med högre disponibel inkomst och låga räntor. Så exploaterar man demokratin, ställ dig nära mitten och skit i de svaga.

Vad jag saknar från oppositionen, och då främst socialdemokraterna, är en tydlig och enkel beskrivning av det samhälle man ställer emot dagens av borgarna deformerade samhälle. De viktigaste orden skall vara rättvisa och omtanke. När sossarna förlorade det senaste valet skyldes allt på Göran Persson och dennes politik. Så skall nu allt gammalt lämpas över ända och nya idéer tas fram. Det är bekvämt att skylla förlusten på en tidigare ansvarig. Jag tycker mig nu se förändringar som gör att de stora väljargrupperna blir osäkra på vad socialdemokraterna egentligen vill.

Partier som gör anspråk på makten måste såklart ha en politik i alla frågor, inrikes som utrikes, men för att vinna år 2010 måste man koncentrera sig på de stora frågorna om trygga arbeten, en rättvis ekonomisk politik, en god sjukvård och en bra skola för alla i Sverige. Visa varför vänstern är bättre och rättvisare, eller är den inte det?

Jag lade rubriken onödig och skrev om annat. Att alla är utbytbara om företaget vill, det visste jag sedan tidigare. Men att sitta och vara onödig det känns konstigt. Vete fan, kanske jag lämnar metropolen och ger mig ut i skogen. Där kan man om inte annat plocka bär och fiska.

Lars-Anders Jönsson

Datorinfluensa

Du nekas tillgång till kontot! Ett okänt fel har uppstått! Forbiden! Cancel! Såna tillmälen drabbar alla datoranvändare. Och dem kunde man ta lätt på, även om de är kränkande. Men de har konsekvenser också. För det mesta. Ibland är de bara skrämnskott.

Plötsligt funkar inte anslutningen till skrivaren. Eller också dyker det upp oväntade saker. När jag skrev uttrycken ovan började datorn blinka och susa och så kom det upp en skylt med forbiden: not permitted. Mina klumpiga händer snuddade väl vid något.

Jag är rädd för min dator. Oroligt undrar jag var gång jag slår på den vad den nu ska ta sig till. En gång skyllde en helt okänd person mig för att överösa honom med spam. Det kom så snart jag slog på datorn. Den datorn kände jag mig tvungen att göra mig av med.

Allt är inte datorns fel. Oförskyllt förmedlar den obehagliga budskap från den ene eller den andre. Eller tråkiga nyheter, väntade eller överraskande. Ibland visar det sig att ett personligt meddelande till en god vän hamnat i ett stort kollektiv som inte alltid är vänligt inställt. Ibland har man glömt bifoga budskapet.

Det värsta är när den bara vägrar. Ingen ingående post. Ingen möjlighet att nå ut. Löften som sviks. Deadlines som passeras. Uppdrag som omöjliggörs. Stressen när allt mer skjuts fram i tiden till dagar avsedda för annat

Jag är inte bara rädd för datorn. Jag är arg också. Den är idiotisk. Den är som ett trilskande barn. Jag vill kasta den i väggen eller ut genom fönstret.

Jag kör runt i dess inre labyrinter på jakt efter felet och möts hela tiden av obegripliga instruktioner och okända begrepp. Och så plinget: du nekas tillgång till kontot du nekas tillgång till kontot. Hur talar man med en idiot!

Så kallar man hem experter, än den ene än den andre. De är visserligen överlägsna mig och besitter obestriddig kompetens – med slutet blir ändå bara detsamma: pling. Du nekas tillgång till kontot. Blodtrycket stiger. Huvudet värker. All denna fullkomligt förödda tid. All denna bortslösade mentala energi.

Du sticker till en reparatör som lyckas få igång nånting, men bara till hälften och som kommer med rådet: Det är nog dags att byta till en ny dator kanske.

Då kommer saknaden och oron. Ska jag överge denna dator med allt vad den innehåller? Det känns som en lobotomi. Det känns som att förlora minnet. Ångesten inför utplånandet, det stora intet.

Sådant är läget nu. Jag vet inte om det jag skrivit kommer att nå något annat än min egen datorskärm. Men jag har ett sista halmstrå att hoppas på, en sista utgång. Jag väntar på en hacker. Jag väntar och väntar. Regnet faller och tiden går.

Augustifesten

Jag hade tänkt skriva en helt kort text om Klostergårdens Augustifest i söndags. Om hur folk och grupper ställer upp. Hur plötsliga tillskott berikar programmet. Om hur andra inslag inte blir av därför att något hänt. Om glada människor och ledsna, som pappan som fick sin plånbok stulen ur en väska på en parkbänk. Om det positiva kaoset. Om den anarkistiska teatergruppen, den vitala jazzorkestern, Röda kapellet.

Jag hade tänkt skicka in bilderna som Marie Hegnelius tagit.

Nu blir det inte av.

Gunnar Stensson

Underkonsumtion, hurra

Som förklaring av den aktuella ekonomiska krisen vädrar Erik Kågström ("Tankar om ekonomi", VB 21.8) den gamla underkonsumtionskrisen. Oftast tittar man från andra hållet och talar om överproduktion som är myntets andra sida, men det verkar befogat att just nu betona konsumtionen. Eftersom det konsumeras för lite växer de globala obalanserna i ekonomin tills att kriser utlöses. Då kan statsmakter företa olika räddningsaktioner, så som sker nu men det är inte rimligt att detta håller i längden.

I Eriks resonemang skyntar också det marxistiska begreppet "profitkvotens fallande tendens". Den tendensen är besvärande för kapitalet men det kompenseras sej alltså genom att tillägna sej en allt större del av mervärdet.

Resonemanget verkar rimligt och riktigt, även om man kan betvivla Eriks förmodan att underkonsumtionen tendentiellt råder under hela konjunkturcykeln. Tidvis och punktvis kan det säkert vara så men ibland tar ju konsumenterna det säkra för det osäkra och stoppar pengarna i madrassen.

Detta med konjunkturer är förstas ett besvärligt moment. Det tycks finnas en hög grad av mekanik i vågrörelserna, en egensvängning, men det finns också en påverkan av den materiella världen. I agrarsamhället spelade klimatväxlingarna en obestridlig roll. Det gör de fortfarande men i industrisamhället är de stora innovationerna är viktigare: ångan, elen och nu mikroelektroniken. Lägg därtill den ideologiska och politiska dimensionen. Vad är egensvängning, vad är reell påverkan, vad är slump? Kondratievcyklerna tycks finnas men är deras orsak alltid en och densamma?

Nå, vi måste ju fortsätta att analysera ekonomin och dess kriser. Vi vill ju veta hur världen hänger samman.

Men vad ska vi använda kunskapen till? Det naiva svaret är att vi då kan få ekonomin att fungera bättre, undvika kriserna. Jag menar att detta inte är något självklart gott i dagsläget.

Det beror på att jag är mycket enkelspårig. Få initierade tycks längre tro att vi kan klara det globala tvågradersmålet och att risken växer att vi ska nå det helvete som sex graders temperaturhöjning innebär. Växthusgaserna och havsnivån har ökat snabbare än enligt de tidigare prognoserna.

Men så kom det ett hack i kurvan! Utsläppen minskar när ekonomin går på lågvarv.

Problemet är ju att mer pengar till konsumtion i princip innebär en förlängning av det gamla konsumtionsmönstret. Även om bilarna blir mindre törstiga blir de fler och rikare människor kör längre. De flyger också mer och längre, de efterfrågar större bostäder, de äter mer nötkött, allt i global skala. Det västerländska konsumtionsidealet är så genomsyrande att det skulle ta generationer att vända det, och så länge kan vi inte vänta.

Det finns en lösning och den heter offentlig konsumtion inriktad på ekologiskt godtagbara mål. Det är ingen tvekan om att det finns angelägna samhällsliga investeringar som lätt kunde absorbera hela överskottsproduktionen och skapa balans i ekonomin. Men de politiker som i teorin skulle kunna åstadkomma detta är systemets fångar. Barack Obama illustrera detta mycket väl.

Ser man miljön i allmänhet och klimatet i synnerhet som den avgörande frågan måste man välkomna de obalanser och kriser som dämpar den ekonomiska utvecklingen. Det gäller att förstå denna men inte göra något åt den.

Gunnar Sandin

Grunddrag i ett ”AD-alternativ” för utveckling av stadskärnan

En utredning om framtidens trafik och mötesplatser i Lunds stadskärna presenterade strax före sommaren sina förslag. Utredningen går under namnet Centrumutredningen. Tre olika utvecklingslinjer har presenterats – alternativ A, B och C.

De borgerliga partierna liksom socialdemokraterna har bestämt sig för alternativ B. Var MP och V står är lite mera oklart, men om man ska utgå från deras ställningstagande i Tekniska nämnden tänker sig MP tills vidare en variant av alternativ A, medan V vill ha något som liknar en blandning av alternativ A och C. Demokratisk Vänster har ännu inte hunnit ta ställning, eftersom vi inte haft någon representant i den politiska styrgruppen för utredningen. Vi kommer att ta ställning på ett medlemmöte den 5 oktober. (För länkar till utredningen och presentation av de olika alternativen - se not 1 nedan!)

Alternativ B – Klostergatan blir gågata

Alternativ B går i förenklad korthet ut på att alla gula bussar österifrån leds in till via den s k Lundalänken. Slutpunkt blir en ny terminal på Clemenstorget. Denna terminal blir gemensam med stadstrafiken, som kör till terminalen via St. Laurentiigatan. Botulfsplatsen försvinner som terminal, och ersätts alltså av terminalen för gula och gröna bussar på Clemenstorget, samt av flera större hållplatser i gatorna runt Botulfsplatsen. Klostergatan görs buss- och bilfri. Därmed kommer stadstrafikens linje 2 och linje 4 inte längre att trafikerar stadskärnans centrala delar kring Stortorget. Botulfsplatsen blir en ”mötesplats”. (Vad det nu innebär – jag trodde i min enfald att just resandeterminaler och dess omedelbara omgivning var mötesplatser av högsta rang).

Fördelar ...

Fördelarna med detta förslag är uppenbara. Vi får äntligen en gågata i stadskärnans centrala delar, och busstrafiken minskar påtagligt i stadskärnan. Ser man dessa delförslag utan att ta hänsyn till konsekvenserna i övrigt, är det därför lätt att ansluta sig till alternativ B. Fördelarna framhålls självklart av alternativ B-anhängarna, liksom i Sydsvenskans reportage den 28 augusti. Nackdelarna med förslaget har det dock hittills varit ganska tyst om. (För- och nackdelar med de övriga alternativen kan jag av utrymmesskäl inte gå in på här. Möjligen finns det anledning att vid ett senare tillfälle återkomma till detta).

... och nackdelar

Vilka är då nackdelarna? Här följer några, utan inbördes rangordning:

1. Alternativ B, (liksom för övrigt även alternativ A, och delvis även alternativ C), koncentrerar sig i dubbel mening på busstrafiken i stadskärnan. Dels görs enbart busstrafiken till problem, dels blir effekterna för bussresandet större än för bilresandet.
2. Att busstrafiken tas bort från Klostergatan innebär att norra Fäladens 12 000 invånare står utan stadsbussförbindelse till stadskärnans centrala delar. Detsamma gäller för de boende på Värpinge, Gunnesbo och Annehem. Totalt sett kommer närmare 20 000 lundabor att sakna möjlighet att resa buss till mitten av stadskärnan. Samtidigt som kollektivtrafikresandet till stadskärnan minskar, kommer det att öka till det s k Nova Lund. Stadskärnans handel utarmas därmed ytterligare.
3. Mårtenstorget, i synnerhet dess östra del ådlerlåts på handel och andra verksamheter. Torghandeln på Mårtenstorget kan komma att gå ner ytterligare.
4. En stor del av Clemenstorget kommer att upptas av den nya terminalen för de gula och gröna bussarna. **Hur** stor del är i dagsläget oklart, men med tanke på det utrymme den relativt nya terminalen vid lasarettet tar i anspråk kan man nog dra slutsatsen att uppemot halva torgytan behövs. (Hur mycket av grönskan som måste offras är också oklart.) *Därmed kommer två av stadens tre större centrala torg huvudsakligen att vara samlings- och*

uppställningsplats för motorfordon.

5. Ett antal storhållplatser för de stadsbusslinjer som fortfarande trafikerar centrala stadskärnan kommer att ordnas på gatorna kring Stortorget och Botulfsplatsen. Tidigare försök med denna typ av utflyttning från terminaler har inte fallit väl ut och vållat står irritation bland lundaborna. Storhållplatserna kommer också att minska utrymmet för cykelparkeringar.

Inget alternativ är riktigt bra

För min del kan jag inte ställa upp bakom något av alternativen, inte ens med de modifieringar som utredningen anses möjliga. Därför går jag omkring och grannar på ett annat möjligt alternativ. Ett alternativ som inte bara omformar busstrafiken, utan också biltrafiken. Givetvis kan jag inte göra anspråk på att ha tänkt ut ett komplett alternativ. Men grunddrag i en annan utveckling skulle kunna se ut som nedan. (Siffrorna anger inte prioriteringsordning!).

Inga gula bussar genom stadskärnan – de gröna kör i gångfart

1. Regionbussarna österifrån angör nuvarande terminal vid stationen via den s k Lundalänken. Regionbussarna från Malmö vänder vid Galten. Inga gula bussar kör genom stadskärnan.
2. Botulfsplatsen behålls som terminal för stadsbussarna, dvs alla stadsbussar angör fortfarande stadskärnans centrala delar.
3. Alla bussar som trafikerar stadskärnan tvingas köra som högst i gångfart. Bussarna behöver därmed inte ideligen accelerera och bromsa, utan håller en jämnare hastighet. Den jämnare och lägre hastigheten gör att bullret och vibrationerna minskar på ett påtagligt sätt, samtidigt som cyklister och gående upplever bussarna som mindre hotfulla. Den längre restid som gångfart medför kompenseras mer än väl av att bussarna inte behöver trängas med bilar. (se punkterna 5-7 och 11-12 nedan!)

Lås låset och stäng Bangatan för biltrafik

4. Det s k låset vid Stortorget görs om till ett verkligt lås.
5. Taxiterminalen vid Botulfsgatan tas bort.
6. Bangatan stängs för biltrafik från Clemenstorget och söderut. Angöring med bil till Lund C sker enbart från Västra Stationstorget.
7. De enda fordon som tillåts på Klostergatan är cyklar och bussar.

Gågator och gångfartsområden

8. Östra Mårtensgatan från Östertull fram till Laborariegatan görs till gångfartsområde. Från Laborariegatan och västerut, blir Östra Mårtensgatan gågata, liksom Mårtenstorgets södra sida. (För definition av gångfartsområde respektive gågata – se not 2 nedan!)
9. Lilla Fiskaregatan och Bytaregatan görs till gågator.

Mårtenstorget blir mötesplats även efter torghandelstid

10. Bilparkeringen på Mårtenstorget tas bort. Snedparkeringarna vid torgets södra sida upplåts enbart för funktionshindrades fordon. Mårtenstorget görs om till mötesplats för människor även efter torghandelstid.
11. Kantstensparkeringar (undantaget funktionshindrades fordon) tas bort i stadskärnan.
12. Lastbilstrafik tillåts endast under begränsad tid på förmiddagarna i stadskärnan. Detsamma gäller för varuleveranser på gågator, gångfartsområden och gator med andra typer av restriktioner för motorfordonstrafik.

Miljöstyrande vägavgifter till externa köpcentra

13. Biltrafiken till stadskärnan styrs direkt till de befintliga P-husen. Smitvägar stängs, rundkörning förhindras.
14. Lunds kommun ska verka för att miljöstyrande vägavgifter/biltullar ska kunna tas ut på

tillfartsgatorna till externa köpcentra.

”AD-alternativ”

Det finns som synes inslag i detta alternativ som återfinns i samtliga tre alternativ i Centrumutredningen. Men i väsentliga avseenden går de också utöver centrumutredningens förslag. Med detta ”AD-alternativ”, som givetvis kan byggas ut, kompletteras och detaljeras, menar jag att vi får en stadskärna som bjuder en lugnare trafikrytm, fler mötesplatser, mindre buller, trängsel och avgaser. Tillgängligheten för kollektivtrafikresenärer är fortsatt god och stadskärnans handel och servicefunktioner stärks i konkurrensen med externa köpcentra. För övrigt anser jag att frågan om stadskärnans utveckling är en angelägenhet av högsta rang för alla lundabor – de olika alternativen bör därför grundligt genomlysas i nästa års valrörelse. Väljarna måste få säga sitt vid valurnorna!

Ulf Nymark

Noter

1. Här hittar man information om utredningen

De olika alternativen finns i [korthet här](#).

Detta dokument finns antagligen också att hämta i pappersform på Byggnadsnämnd och Tekniska nämnden. Det är denna kortversion som lundabor inbjudits (på vilket sätt vet jag faktiskt inte!) att yttra sig över.

2. Gågata och gångfartsområde – definitioner

Gemensamt för gågata och gångfartsområde är att a) fordon för inte föras med högre hastighet än gångfart; b) Fordonsförare har väjningsplikt mot gående. På en gågata får motordrivna fordon inte föras annat än för att korsa den. Varuleveranser och transport av sjuka eller rörelsehindrade personer till eller från adress vid gågatan är dock tillåten.

Åtta år senare

Den annalkande eldstormen

Som många andra såg jag i realtid tornen störta samman den soliga eftermiddagen 11 september 2001.

Hur ödesdiger händelsen var insåg jag inte genast.

Jag blev chockad när George Bush förklarade krig mot Afghanistan. Hur kunde man hämnas på ett helt folk därför att en grupp terrorister hade sprängt World Trade Center?

Frågan blev temat för några appelltal i bostadsområden i Lund de närmaste veckorna. Vi besökte bland annat Klostergården, Linero och Norra Fäladen. Åhörarna var mycket få. Ingen kommenterade. Vad gör man?

Sovjet i Afghanistan

1979 invaderade Sovjetunionen Afghanistan för att stöda en kommunistisk regering som hotades av ett folkligt uppror. Ryssarna sade sig vilja befria kvinnorna från fundamentalistiskt förtryck, ge alla tillgång till skolundervisning, skapa social rättvisa och modernisera landet.

Motståndet kom från en islamistisk rörelse som stöddes och utrustades av USA.

Det gick som bekant illa för Sovjetunionen. Efter tio års krig retirerade de sovjetiska trupperna. Några månader senare störtade sovjetsystemet samman.

USA i Afghanistan

När Bush invaderade 2001 hade han västerlandet och FN på sin sida. Alla var med honom, de

enda som var mot var terrorister. Kriget orsakar det afghanska folket fruktansvärda lidanden, som beskrivits av t ex Robert Fisk i ”Det stora kriget för civilisationen”. Det har pågått i åtta år nu. Svenska soldater ingår i ISAF-styrkan som har FN-mandat men står under amerikanskt NATO-befäl.

Sverige i Afghanistan

När Sten Tolgfors försvarar den svenska närvaron talar han precis som ryssarna om att befria kvinnorna, modernisera landet, bygga skolor och införa demokrati. Att ifrågasätta den svenska insatsen är att svika det afghanska folket, säger han. Nu har ett val genomförts och utrikesminister Bildt uttryckte häromdagen sin belåtenhet trots alla rapporter om valfusk och hotande kaos.

Ett annat scenario

I en kommentar den 1 september tecknar Immanuel Wallerstein ett helt annat scenario. Han ser en annalkande eldstorm som varken den amerikanska allmänheten eller politikerna är medvetna om.

Wallerstein förutser en kedjereaktion i fyra steg i Mellanöstern.

I Irak sammanfaller folkomröstningen om de amerikanska truppernas närvaro med de nationella valet. Eftersom valets ledande kandidater av politiska skäl inte kan annat än säga nej kommer folkomröstningens resultat bli att de amerikanska trupperna tvingas bort fortare än planerat.

Det som händer i Irak får konsekvenser i Afghanistan där president Karzai nyligen i en tv-intervju förordade förhandlingar med talibanerna. Den amerikanska militären förutser ytterligare tio år av strider. Så långt tålamod har varken den amerikanska allmänheten eller USAs allierade.

I Pakistan tvingar den talibanvänliga opinionen USA att upphöra med flygangreppen med drones, obemannade flygplan. Befolkningen uppfattar den amerikanska närvaron som det största hotet.

Utvecklingen i Irak, Afghanistan och Pakistan skärper konflikten Israel/Palestina. Varken Israel eller de palestinska ledarna viker en tum från sina positioner. Fatahs inflytande minskar men den palestinska sidan stärks.

Konsekvenser

Innebörden i det scenario som Wallerstein skisserar är att president Obamas Mellanöstern-politik kommer att gå upp i flammor. Republikanerna kommer att beskriva de amerikanska nederlagen som förräderi. Många väljare är mottagliga för sådan retorik.

Obama måste förbereda sig inför eldstormen. Han står inför valet att ompröva sin politik eller svepas bort av elden.

Och Sverige?

Gunnar Stensson

Förverkliga Simrishamnsbanan

Reservation från Demokratisk Vänster

Gärna en Simrishamnsbana – men först en rejäl utredning av Diagonalen till Kristianstad!

Demokratisk Vänster ser gärna att Simrishamnsbanan kommer till stånd. En

järnvägsförbindelse öster ut från Lund kommer att minska den hämningslösa tillväxten av biltrafik, vilket självklart är positivt. Därför röstade vi för motionen om järnvägsutredning respektive förstudie för Simrishamnsbanans olika delavsnitt.

Ändå reserverar vi oss mot beslutet. Detta för att vi vill avge en förklaring till vårt ställningstagande. Vi vill framhålla följande:

1. I Kommunkontorets tjänsteskrivelse som ingår i Kommunfullmäktiges beslutsunderlag hänvisas bland annat till att Lund vill ha ett yttre godsspår, spårtrafik till Vellinge och till Sturup. Vi tycker givetvis det är bra med så mycket spårtrafik som möjligt, men vi anser att dessa spårsträckningar i dagens läge måste ha en låg prioritet. Det finns betydligt angelägnare spårprojekt i Skåne. Demokratisk Vänster står alltså inte bakom denna önskelista.

2. Även om det är önskvärt med en järnvägsförbindelse mellan Lund och östra Skåne anser vi att denna regionala linje inte självklart har högsta prioritet. En Simrishamnsbana borde vägas mot en skånsk Diagonal, dvs en järnväg från Malmö-Lund diagonalt över Skåne till Kristianstad. Nordöstra Skåne och Blekinge har tredubbelt större befolkningsunderlag jämfört med den befolkning som skulle betjänas av Simrishamnsbanan. Därför menar vi att Diagonalens miljömässiga, samhällsekonomiska och ”resandekonomiska” (individuell tidsvinst, komfort etc) effekter seriöst måste utredas. Därefter kan en välunderbyggd prioritering mellan Simrishamnsbanan och Diagonalen göras.

Ulf Nymark, Demokratisk Vänster

Sist men inte minst

Datorinfluensan som Gunnar Stenssons dator drabbats av var inte heller den dödlig så en liten bild på Röda kapellet blev det från Klostergårdens augustifest.

Bild: Marie Hegnelius